

Sygn. akt VI K 177/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 6 listopada 2018r.

Sąd Rejonowy w Lesku, Zamiejscowy Wydział VI Karny z siedzibą
w Ustrzykach Dolnych w składzie:

Przewodniczący SSR Lidia Różycka-Sroka

Protokolant Izabela Malinowska

po rozpoznaniu w dniach 16.10, 06.11.2018r. w Ustrzykach Dolnych, na rozprawie

sprawy

M. H. (1) s. J. i H. z domu F., ur. (...) w J. L., zam. (...) S. (...), obywatelstwa polskiego, nie karanego,

oskarżonego o to, że:

w dniu 29 lipca 2018 roku w miejscowości C., pow. (...), woj. (...) kierował motocyklem marki H. (...) o nr rej. (...) w ruchu lądowym po drodze publicznej będąc w stanie nietrzeźwości – 0,31 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu

tj. o czyn z art. 178a §1 kk

I. na podstawie art. 66 §1 i §2 kk i art. 67 §1 kk postępowanie karne wobec oskarżonego M. H. (1) **warunkowo umarza** na okres 2 (dwóch) lat próby,

II. na podstawie art. 67 §3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk **orzeka** wobec oskarżonego M. H. (1) **środek karny** w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. A, w ruchu lądowym na okres 1(jednego) roku,

III. na podstawie art. 63 §4 kk na poczet orzeczonego środka karnego **zalicza** oskarżonemu M. H. (1) okres zatrzymania prawo jazdy od dnia 29 lipca 2018r.,

IV. na podstawie art. 67 §3 kk w zw. z art. 43a §1 kk **orzeka** wobec oskarżonego M. H. (1) świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 1.500 (jeden tysiąc pięćset) złotych,

V. na podstawie art. 627 kpk oraz art. 7 ustawy „o opłatach w sprawach karnych” z dnia 23.06.1973 r. (Dz.U. z 1983r. Nr49, poz.223 z zm.) **zasądza** od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa koszty sądowe w kwocie 70,00 (siedemdziesiąt) złotych i opłatę sądową w kwocie 60,00 (sześćdziesiąt) złotych.

Sygn. akt VI K 177/18

UZASADNIENIE

wyroku z dnia 6 listopada 2018 roku

Sąd ustalił następujący stan faktyczny w sprawie:

Dnia 29 lipca 2018 roku w godzinach przedpołudniowych M. H. (1) kierował po drodze publicznej motocyklem marki H. (...) o nr rej. (...). Jechał z miejscowości R. do C. wraz z żoną – M. H. (2). Poprzedniego wieczoru, podczas rodzinnego spotkania spożywał alkohol w postaci 4 piw. W miejscowości C. M. H. (1) został zatrzymany do kontroli

przez funkcjonariuszy Policji L. G. (1) i M. G. (1). Przeprowadzone na miejscu badania na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu wykazały w I. badaniu – 0,31 mg/l (godz. 10:30) i w II. badaniu – 0,30 mg/l (godz. 10:46). Doprowadzonego następnie do Komendy Powiatowej Policji w U. M. H. (1) przebadano ponownie z wynikiem 0,27 mg/l (godz. 11:00).

Powyższy stan faktyczny sąd ustalił na podstawie: protokołu badania staniu trzeźwości analizatorem wydechu (k- 2 i 4), świadectwa wzorcowania (k- 3), dowodów z dokumentów zawnioskowanych aktem oskarżenia, w tym danych o karalności (k. 14) i danych osobowo-poznawczych (k. 34), zeznań świadków L. G. (1) (k. 60v-61), M. G. (1) (k. 61) i M. H. (2) (k. 66v) oraz wyjaśnień oskarżonego M. H. (1) (k.65v-66).

Wiarygodność powyższych dowodów będzie przedmiotem rozważań w dalszej części niniejszego uzasadnienia.

Oskarżony M. H. (1) przyznał się do popełnienia zarzucanego mu czynu. Złożył wyjaśnienia, w których wskazał, iż dnia poprzedzającego zatrzymanie spożywał alkohol, jednak rano czuł się dobrze i nie podejrzewał, że może być nietrzeźwy. Do przejechania miał niewielką odległość. Tego dnia udawał się do kościoła, wraz z nim motorem podróżowała żona, z kolei w jadącym z przodu samochodzie znajdowali się jego rodzice i dzieci. (wyjaśnienia oskarżonego M. H. k.65v-66).

Wyjaśnieniom oskarżonego sąd dał wiarę w całości, gdyż są spójne, logiczne i korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Również zeznania świadków L. G. (1) i M. G. (1) sąd uznał za wiarygodne w całości. Jako funkcjonariusze Policji odbywający służbę w dniu zdarzenia, przeprowadzali kontrolę trzeźwości kierującego motocyklem. W złożonych zeznaniach przedstawili stan faktyczny w sposób nie stwarzający wątpliwości co do przebiegu zdarzenia. Opisali sam moment zatrzymania M. H. (1) oraz wyniki przeprowadzonych badań na zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu. (zeznania świadków L. G. k. 60v-61 i M. G. k. 61)

Świadek M. H. (2) jest żoną oskarżonego, a w dniu 29 lipca 2018 roku była pasażerką kierowanego przez niego motocykla. Potwierdziła, iż M. H. (1) dzień przed zatrzymaniem spożywał alkohol w postaci piw, ale rano nie zdradzał żadnych oznak nietrzeźwości. (zeznania świadka M. K.- H.. 66v) W ocenie sądu zeznania tego świadka są spójne i logiczne, korelują z wyjaśnieniami oskarżonego, zatem także należało dać im wiarę w całości.

Pozostałym dowodom z dokumentów, w tym danym o karalności oskarżonego (k-14) sąd także dał wiarę w całości, uznając iż zostały sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, a prawdziwość danych w nich zawartych nie była kwestionowana w toku postępowania.

W świetle zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego stwierdzić należy, iż oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona czynu z art. 178a §1 kk. Przepięstwo ze wskazanego przepisu popełnia ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości prowadzi pojazd mechaniczny w ruchu lądowym. W rozumieniu art. 115 §16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila lub 0,25 mg w 1 dm³ wydychanego powietrza. Nie ulega wątpliwości, że oskarżony M. H. (1) kierował motocyklem po drodze publicznej, a stężenie alkoholu w wydychanym powietrzu, uwzględniając wynik każdego badania wskazuje na jego stan nietrzeźwości.

Mając na uwadze powyższe sąd uznał oskarżonego za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu aktem oskarżenia. Jednocześnie stwierdził, iż zachodzą wszystkie przesłanki z art. 66 §1 kk, umożliwiające zastosowanie wobec oskarżonego instytucji warunkowego umorzenia postępowania karnego.

Zgodnie z treścią wskazanego przepisu sąd może warunkowo umorzyć postępowanie karne, jeżeli wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, okoliczności jego popełnienia nie budzą wątpliwości, a postawa sprawcy niekaranego za przestępstwo umyślne, jego właściwości i warunki osobiste oraz dotychczasowy sposób życia uzasadniają przypuszczenie, że pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, w szczególności nie popełni przestępstwa. Warunkowe umorzenie postępowania zostało przez ustawodawcę zastrzeżone dla występków zagrożonych karą pozbawienia wolności nieprzekraczającą 5 lat pozbawienia wolności.

W ocenie sądu, w niniejszej sprawie okoliczności popełnienia czynu nie budzą wątpliwości. Oskarżony przyznał się do zarzucanego mu czynu, a przebieg zdarzenia w spójnych zeznaniach potwierdzili wszyscy świadkowie.

Uznając, że wina i społeczna szkodliwość czynu nie są znaczne, sąd wziął pod uwagę fakt, iż przekroczenie przez oskarżonego warunkującego odpowiedzialność karną za przestępstwo progu stężenia alkoholu w organizmie było niewielkie (0,31 mg/l w I. badaniu, przy granicy wynoszącej 0,25 mg/l). Ponadto, oskarżony poruszał się po drodze publicznej na jej niedługim odcinku, w niedzielnych godzinach przedpołudniowych, kiedy natężenie ruchu jest niewielkie, zatem nie stwarzał poważnego, bezpośredniego zagrożenia dla innych uczestników ruchu drogowego.

M. H. (1) nie był dotąd karany, a jego dotychczasowy sposób życia, właściwości i warunki osobiste pozwalają przypuszczać, iż pomimo umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego, a w szczególności nie popełni przestępstwa. Oskarżony ma 42 lata, posiada wyższe wykształcenie, pracuje jako technolog laborant w Zakładzie (...) w J. L.. Wraz z żoną i dwójką dzieci w wieku 13 i 8 lat mieszka w małej miejscowości, z ograniczonym dostępem do komunikacji publicznej. Jedna z córek jest niepełnosprawna, wymaga szczególnej opieki i częstych wizyt u lekarzy. Z powyższego wynika, iż oskarżony jest osobą dojrzałą i prowadzi stabilny tryb życia. W ocenie sądu popełnienie przez niego czynu zabronionego miało charakter epizodyczny i można się spodziewać, że pomimo warunkowego umorzenia postępowania będzie przestrzegał porządku prawnego.

Stosując instytucję warunkowego umorzenia postępowania, w myśl art. 67 §1 kk sąd wyznaczył oskarżonemu okres 2 lat próby, uznając iż czas ten jest wystarczający dla weryfikacji postawy oskarżonego.

Na podstawie art. 67 §3 kk w zw. z art. 39 pkt 3 kk sąd orzekł wobec M. H. (1) środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych kat. A w ruchu lądowym na okres 1 roku, zaliczając na jego poczet okres rzeczywistego zatrzymania prawo jazdy od dnia 29 lipca 2018 roku. W ocenie sądu czas trwania tego środka karnego jest adekwatny do społecznej szkodliwości czynu, jakiego dopuścił się oskarżony. Wobec oskarżonego zasadnym było ograniczenie zakazu prowadzenia pojazdów do określonej kategorii. Oskarżony mieszka w małej miejscowości, z ograniczonym dostępem do komunikacji publicznej. Na co dzień musi dojeżdżać do pracy w mieście, odwożąc również żonę i dzieci do szkoły. W tej sytuacji całkowite pozbawienie uprawnień do prowadzenia pojazdów mechanicznych spowodowałoby dla oskarżonego i jego rodziny zbyt ciężkie skutki i było niewspółmierne do wagi popełnionego czynu.

Zgodnie z art. 67 §3 kk w zw. z art. 43a §1 kk sąd orzekł wobec oskarżonego świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w wysokości 1.500 złotych, uznając, iż kwota ta w stosunku do osiągniętych przez oskarżonego dochodów nie jest nadmierna.

O kosztach orzeczono w pkt V. wyroku w oparciu o wskazane w nim przepisy prawa.